

værdifuldt, og som også kan tilføre arbejdet med den nordlige dimension noget meget værdifuldt.

Men når jeg bad om ordet her i anden omgang, var det såmænd mere, fordi jeg hæftede mig ved noget, ministeren sagde om Øresundsforbindelsen. Jeg har her peget på en række problemer, og jeg synes i øvrigt, at der gik for lang tid, inden regeringen fandt ud af, at der var problemer, og hvad det var for nogle problemer. Man fandt vel, kortlagde vel omkring et halvt hundrede problemkomplekser, hvoraf de 25 kunne klares og de 25 ikke kunne klares, inden broen åbner.

De områder, jeg synes man skulle interessere sig for at etablere et fornuftigt samarbejde om, er nogle helt konkrete områder, der ikke bare løses ved et regionalt samarbejde mellem Skåne og Sjælland. Jeg taler f.eks. om forhåndsgodkendelse for grænseoverskridende fusioner i erhvervslivet, jeg taler om forhåndsgodkendelse og bindende forhåndsbesked i skatteforhold, jeg taler om arbejdsløshedsunderstøttelse og spørgsmålet om pensionsrettigheder og arbejdsmarkedspension, og jeg taler i virkeligheden også om meritoverførsler. Her er der jo tale om nationale lovgivninger, og det var lige præcis det, man på et meget tidligt tidspunkt fandt ud af i den dansk-svenske embedsmandsgruppe: Man kunne ikke løse problemerne ved lokale løsninger og lokale aftaler i de regionale instanser, amterne osv. Mange af disse problemløsninger, som nu er tilbage – lukkeloven har også været nævnt – kræver national lovgivning i Danmark og i Sverige, men det betyder sandelig også nordisk lovgivning, for på arbejdsmarkedsområdet er de fleste lovinitiativer jo fællesnordiske.

Man kan ikke lave en arbejdsanvisningsregel, der kun gælder for Sydsverige. Man er selvfølgelig nødt til at tage hele Sverige med, og hvis man ændrer loven her, gælder den altså for hele Sverige, og så gælder den også for hele Danmark, men så gælder den også for de andre nordiske lande.

Det er af stor betydning, at vi får en fast forbindelse, og den bro betyder meget. Men den vil faktisk føre endnu mere med sig, og det er sådan set bare det, der er mit budskab, at jeg

synes, vi her har været lidt for tilbageholdende med at tage initiativer. Vi har vidst i 8 år, at den bro skulle komme.

Hvis vi går lidt videre og ser på det mere overordnede samarbejde, som det nu udvikler sig i Østersøregionen, mener jeg, at Norden, de nordiske lande, den nordiske tradition, demokratierne og parlamentarikerne også her kan spille en større rolle. Når man læser EU-erklæringen fra Köln, er man godt klar over, at det er meget fornuftigt at etablere energisamarbejde, miljøsamarbejde og en lang række andre ting, som der er tale om i Østersørådet. Men i det nordiske regi har vi jo netop etableret parlamentarisk samarbejde med Rusland, Polen osv. på en række områder som det arktiske samarbejde, Barents-samarbejdet og det parlamentariske samarbejde i Østersøregionen. Jeg synes, det er meget vigtigt, at man også har det parlamentariske med, når man taler om samarbejde i den nordlige dimension.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg vil takke ministeren for hendes svar og vil så sige til hr. Svend Erik Hovmand, at når man taler om den nordlige dimension og om en debat om det nordiske samarbejde, er den nordlige dimension utrolig vigtig i forholdet til Rusland, og hvor de nordiske lande ellers har en opgave. Jeg ved ikke, hvad det dækker, når man snakker EU. Det er jeg ikke så interesseret i, og jeg synes ikke, en debat om det nordiske samarbejde skal ende med at blive en debat om EU.

Så vil jeg sige tak til ministeren for hendes åbne indstilling til behovet for mere oplysning om det nordiske samarbejde, hvor der foregår mange positive og nye ting. Jeg mener da også, at man bør kunne få mere for pengene, men når man i EU bruger over 800 mio. kr. på oplysning og i nordisk regi kun bruger 10 mio. kr. på oplysning, er der et så stort misforhold her, at jeg nok tror, at man kommer til at afsætte flere penge og flere ressourcer, også på det område.

Hermed sluttede forhandlingen.